

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 1
ianuarie 2014

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

DRAPELUL ARMATEI LA JOCURILE OLIMPICE

**Reprezentanții Clubului Sportiv Central al Armatei -
Alexandra Camenșcic, Victor Pînzaru, Bogdan Macovei și George
Lindner - evoluează în componența lotului olimpic al Republicii
Moldova la Jocurile Olimpice de iarnă de la Soci**

“

Ultimul lot de deșeuri de pesticide solide, colectate în perioada 30 noiembrie 2013 - 3 februarie 2014 din raioanele Ialoveni și Anenii Noi, a fost evacuat de la depozitul central Dănceni, raionul Ialoveni. Cele circa 150 de tone de deșeuri toxice, reambalate, paletate și marcate de către militarii Armatei Naționale urmează a fi distruse prin ardere, la incineratorul din orașul Dabrowa Gornicza, Polonia.

Cuprins

Misiunea KFOR – testul Țării și al Armatei	5
Vitalie MARINUȚA:	
”Transnistria nu va fi un al doilea Kaliningrad”	6-8
Alexei BARBĂNEAGRĂ, consilier prezidențial în problemele apărării și securității naționale, secretar al Consiliului Suprem de Securitate: „Misiunea KFOR este o etapă importantă pentru armată și țară!”	
	9
2014 – anul aplicațiilor militare și renovării	10-11
Se vrea o nouă infrastructură a poligonului de la Bulboaca	12-15
„Într-un fel, mă simt și eu vedetă”!	
Armata: între așteptări și realități	16-17
Vasile CROITORU, directorul Centrului de Politici Sociale:	
„Armată profesionistă este un avantaj sigur pentru stat”	18-19
Colonelul Mihail BUCLIȘ, rectorul Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”: „Percep armata ca pe una dintre cele mai oneste instituții ale statului”	
	20-21
Sportivii militarii ținesc trofee de Olimpiadei	22
Eurovisionul în stil militar!	23
Asediul și cucerirea cetății Chilia (23-25 ianuarie 1465).....	24-25
Dialog eminescian între ostași	26

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef locotenent-colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipa redacțională:
căpitan Inga RADVAN
locotenent major Natalia ANDRONACHI
locotenent Dmitrii VOSIMERIC
plutonier adjutant Vitali IOVU
Angela MUNTEANU
Ecaterina RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
oasteamoldovei@army.md
tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:
căpitan Denis ROTARU
Mihai DASTIC
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019
Secția rețele socializare:
Diana MOISA
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDO-
VEI” trebuie să conțină trimerile
la sursă.

„Oastea Moldovei (Revistă)” -
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Î. S. Firma Editorial-Poligrafică „Tipografia Centrală”,
MD-2068, Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: 022-49-31-46, 022-43-03-67, 022-43-03-60
E-mail: tipar@mtc.md

Misiunea KFOR – testul Țării și al Armatei

După luni de așteptări, discuții, opinii și sugestii, s-a produs, în sfârșit, și evenimentul de importanță majoră în istoria Armatei Naționale din ultima perioadă. Contingentul de pacificatori al acesteia va debuta într-o postură nouă, de participant la Misiunea KFOR.

Reuniunea din ianuarie a Comitetului Militar al Parteneriatului Euro-Atlantic în formatul șefilor statelor majore generale ale țărilor NATO și țărilor partenere (EAPMC/CS), desfășurată la sediul Cartierului General NATO, a mai produs o premieră. Comandantul Armatei Naționale a Republicii Moldova, colonelul Igor Gorgan, a fost invitat la reuniunea în formatul țărilor participante la operațiunea KFOR din Kosovo. De obicei, participanții audiază rapoartele actualizate din teatrele de operațiuni doar în funcție de implicarea în operațiuni. Acest fapt ar însemna că Republica Moldova, prin militarii Armatei Naționale, deja face parte din comunitatea partenerilor care-și doresc o securitate durabilă regională și mondială și contribuie la menținerea acesteia.

Cunoaștem cu toții: calea parcursă de pacificatorii moldoveni, de la inițierea pregătirilor pentru misiune până la votul „pro” din Parlament și după acesta chiar nu a fost dintre cele simple. Nu trebuie să uităm nici că militarii au reușit această performanță și ca urmare a profesionalismului demonstrat, care își are rădăcinile în activitățile Programului „Parteneriat pentru Pace”, acolo unde s-a acumulat la greu experiență și tenacitate, proprii armatelor moderne ale lumii.

Chiar nu-i pot înțelege pe oponenții ideii de participare la KFOR a pacificatorilor armatei, care operează cu argumentul „statului neutru”, întrucât a fost clar de la început că nu era vorba despre implicarea moldovenilor în acțiuni de luptă. Ideea de KFOR se rezumă la eforturi comune depuse pentru securitatea europeană. Dacă Republica Moldova a optat pentru parcursul european, nu ar fi trebuit să împărtășim aceleași valori și să ne asumăm și aceleași angajamente?

De ce politicienii, antrenați în polemici, la tribune „fierbinți”, au uitat să îi consulte și pe militari, care – asemeni cetățenilor de alte profesii – își pot pune în valoare aptitudinile în misiuni internaționale? Or, militarii moldoveni, care, de ani buni, activează sub drapelul ONU, în diverse misiuni de pacificare și monitorizare, sînt cea mai concludentă dovadă a încrederii de care se bucură în rîndul partenerilor noștri și a capacității de a-și onora cu responsabilitate angajamentele asumate.

Declarațiile despre statutul Republicii Moldova drept furnizor de securitate prind contur mai real ca niciodată. După echipele de genști ale Armatei Naționale, care au făcut cu onoare față misiunii din Irak, un alt contingent de pacificatori moldoveni este gata să scrie istorie în Balcani.

Locotenent-colonel Ion VULPE

Vitalie MARINUȚA:

"Transnistria nu va fi un al doilea Kaliningrad"

Ministrul Apărării din Republica Moldova, Vitalie Marinuța, este ceea ce numim un profesionist prin excelență, astfel că dialogul cu domnia sa despre armata celui de-al doilea stat românesc, colaborarea cu NATO și Rusia sau soarta Transnistriei s-a dovedit a fi unul, cel puțin, interesant.

- Domnule ministru, aș dori să începem acest dialog prin a vă întreba cum ați caracteriza colaborarea cu Ministerul Apărării de la București, în anul care s-a încheiat recent?

- Anul 2013, în opinia mea, pe segmentul colaborării bilaterale cu colegii din Armata română, a fost unul dintre cei mai eficienți și fructuoși ani din ultimul deceniu, sub toate aspectele. Calificativul respectiv derivă nu doar din cele două acorduri, care au fost semnate la București, la 2 decembrie 2013, cu omologul meu, Mircea Dușa. Dacă pot să mă exprim așa, semnarea acestor două documente a fost un punct culminant în dialogul nostru bilateral, pe parcursul anului trecut, când, după o pauză de câțiva ani, s-au reluat aplicațiile bilaterale cu implicarea efectivelor atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și pe cel al României. În cadrul vizitelor și întrevederilor la diferite nivele, au fost trasate unele proiecte de perspectivă, a căror implementare se va derula chiar începând cu anul curent. Mă refer, în primul rând, la cele ce țin de domeniile de instruire, educațional, logistic etc. Sunt ferm convins că tempoul, pe care l-am avut, pe tot parcursul anului 2013, în colaborarea noastră cu colegii români, va fi menținut și în anul curent.

... din prima zi, când am fost investit în funcția de ministru al Apărării, am declarat că tot ce voi face va reieși din interesul național al Republicii Moldova. Și acest credo al meu l-am păstrat și-l voi respecta întotdeauna, chiar atunci când nu voi mai fi în funcția respectivă”.

- Aveți o relație bună cu ministrul român al Apărării (sau mai exact una la fel de bună ca aceea pe care o aveți cu colegii dumneavoastră de peste ocean — mi-am permis să îi numesc colegii dumneavoastră, deoarece, deși puțini știu, sînteți printre cei care și-au creat simpatii și contacte importante și stabile cît ați fost în America)?

- Cu domnul ministru Mircea Dușa am o relație foarte bună atît sub aspect profesional, ca între doi miniștri, cît și sub aspect personal. De cîte ori l-am contactat sau am discutat, ne-am înțeles perfect. Și, cred eu, anume aceste relații, care s-au stabilit între noi, au contribuit la impulsivarea relațiilor bilaterale dintre cele două armate.

- Mi-e greu să cred că Moscova surîde fericită la declarațiile dumneavoastră cu un pronunțat caracter patriotic și la buna colaborare cu partenerii din NATO. Cum ați caracteriza relațiile în domeniul militar dintre Federația Rusă și Republica Moldova?

- Știți, din prima zi, cînd am fost investit în funcția de ministru al Apărării, am declarat că tot ce voi face va reieși din interesul național al Republicii Moldova. Și acest credo al meu l-am păstrat și-l voi respecta întotdeauna, chiar atunci cînd nu voi mai fi în funcția respectivă. Pe tot parcursul anilor de aflare în funcție, m-am străduit să am relații bune cu toți omologii cu care am avut întreveneri sau discuții, indiferent de unde erau — Vest sau Est. Discutînd și cu unii, și cu alții, întotdeauna am promovat interesele Republicii Moldova. Mă bucur că în marea majoritate a cazurilor am găsit limbă comună și căi de soluționare a multor probleme și de realizare a proiectelor bi-

laterale. De exemplu, în colaborarea cu NATO pentru suport, este în plin proces de implementare proiectul de distrugere a circa 1270 tone de pesticide solide din 20 de raioane ale Republicii Moldova. Pentru realizarea fazei finale a Proiectului, prin intermediul Fondului de încredere NATO/PfP, au fost colectate circa 2,2 milioane de euro, dintre care 325 mii euro reprezintă contribuția țării noastre, restul banilor fiind donați de România — stat pilot al Proiectului — Belgia, Norvegia, Irlanda, Cehia, Turcia, Bulgaria, Luxemburg, Estonia, Finlanda și Lituania. Și la capitolul respectiv pot aduce încă foarte multe exemple de colaborare reciproc avantajoasă atît cu Alianța Nord-Atlantică în ansamblu, cît și cu statele membre, în particular.

Dacă, însă, e să ne referim la colaborarea bilaterală în domeniul militar cu Federația Rusă, atunci trebuie să punctez că este una modestă, limitîndu-se, mai mult, la misiunea de pacificare din Zona de Securitate din raioanele de est ale Republicii Moldova. Chiar și în cadrul întrevenerilor cu omologul meu rus, Serghei Șoigu, ne-am focusat mai mult pe problematica acestei misiuni și a chestiunilor ce țin de prezența trupelor ruse pe teritoriul nostru, evacuarea lor și a armamentului de la depozitul de la Colbasna.

- 2013 a fost un an plin de evenimente pentru Armata Republicii Moldova, cu numeroase participări la exerciții militare internaționale, alăturarea de Forțele NATO (KFOR) în Kosovo. Putem denumi asta un an bun. Aveți vreun obiectiv neîndeplinit care să vă nemulțumească, în acest moment?

- Anul care s-a scurs, într-adevăr, a fost unul bun, în opinia mea, pentru Armata Națională. Am continuat procesul de reformare și modernizare a unităților și instituțiilor militare conform standardelor occidentale, am implementat noi programe de instruire a trupelor, s-a lucrat foarte mult asupra unor acte legislative, mă refer, în primul rând, la proiectul Codului militar, care urmează să fie transmis în Guvern și Parlament etc.

Mai mult, pe parcursul anului 2013, am reușit la maxim să îndeplinesc programul de instruire a trupelor și nu doar a celor de infanterie, speciale sau de menținere a păcii, dar și a celor de artilerie, apărare antiaeriană etc., lucru care, în anii precedenți, nu ne cam reușea. Dar, deși sunt optimist, nu pot susține că ne-a reușit chiar totul, în anul care s-a scurs. Cred că obiectivele realizate au fost în proporție de 70-75 la sută din cele trasate. Sunt și unele cauze obiective, cum ar fi finanțarea insuficientă a armatei, cât și unele subiective.

Dacă e să vorbesc mai la concret la capitolul obiective neîndeplinite, aș menționa proiectul ce ține de construcția locuințelor de serviciu pentru personalul militar. Practic suntem pe ultima sută de metri la capitolul perfectării caietului de sarcini, dar acest proces a fost unul prea lung. Mă așteptam la o evoluție mai rapidă. Și nu este vina noastră, așa sunt procedurile la noi în țară. Dar sunt ferm convinși că și acest proiect va demara în curând și vom reuși să soluționăm, parțial, una dintre cele mai dureroase probleme pentru armata moldovenească — asigurarea cu spațiu locativ a militarilor. Ea devine și mai acută acum, când intenționăm cu timpul să trecem complet la o armată profesionistă.

- Deoarece am amintit de acordul de participare la trupele KFOR din Kosovo, au existat, la momentul respectiv (al anunțului făcut de asistentul Secretarului General al NATO, Gabor Iklody), voci la Tiraspol care au acuzat că aceasta contravine statutului de neutralitate al Republicii Moldova. Cum comentați?

- Cu părere de rău, la noi statutul de neutralitate este ca un as, care e scos din mîncă, de fiecare dată cînd unele forțe politice sau unii indivizi nu au alte argumente, pentru a-și motiva un discurs propagandistic. Republica Moldova este membru al ONU, organizație care a mandatat Alianța Nord-Atlantică pentru a conduce operațiunea KFOR. Deci, sub acest aspect, participarea noastră în misiune este perfect legală.

Mai mult, în timpul vizitei mele oficiale în Serbia, unde a fost semnat și Acordul de colaborare în domeniul militar dintre două state, autoritățile de la Belgrad au salutat decizia țării noastre de a detașa un contingent militar în Kosovo. Acest fapt a dat peste cap toate declarațiile unor forțe politice de la Chișinău sau Tiraspol, care strigau la fiecare colț că decizia

respectivă va afecta relațiile dintre Republica Moldova și Serbia. Dimpotrivă, relațiile bilaterale au devenit mai trainice, cu o perspectivă clară de ascensiune în viitor.

- Una dintre misiunile de bază ale Armatei Naționale a Republicii Moldova este menținerea păcii în Zona de Securitate, în componența Forțelor Mixte de Menținere a Păcii dislocate în raioanele de est ale Republicii Moldova. Care este situația în prezent și cum credeți că vor evolua lucrurile, anul viitor?

- Situația din Zona de Securitate este una sub control, în pofida intențiilor unor forțe de a tensiona permanent lucrurile, prin introducerea unor posturi neautorizate. Republica Moldova întotdeauna a optat pentru soluționarea pașnică a diferendului transnistrean, reieșind din integritatea teritorială a țării noastre.

Dacă e să vorbim doar de aspectul militar, cu alte cuvinte, misiunea de pacificare, atunci vreau să reiterez, o dată în plus, poziția noastră. Considerăm că formatul actual al acestei misiuni, cel cu implicarea contingentelor militare, s-a consumat. Noi optăm pentru înlocuirea forțelor militare cu un contingent internațional de observatori, deoarece evoluția evenimentelor, din ultimii ani, ne demonstrează că situația de conflict, care a fost la începutul anilor '90 ai secolului trecut, nu mai există și prezența trupelor deja deranjează locuitorii de pe ambele maluri. Dar, repet, chiar și schimbarea formatului trebuie făcută doar în urma negocierilor în formatul „5+2”.

- Recent, liderii din Transnistria au mai făcut un pas spre Rusia, anunțînd că vor adopta legislația rusă. Iar opțiunea lor pentru Uniunea Euroasiatică pare de la sine înțeleasă. Va fi Transnistria un nou Kaliningrad (inclusiv prin instalarea unui sistem de rachete balistice)? Sau opțiunile de soluționare a acestui conflict sînt toate încă pe masă?

- Nu vreau să comentez deciziile adoptate de cineva și în interesul cuiva. Raioanele din așa-numita regiune transnistreană sînt parte a statului Republica Moldova, recunoscut de comunitatea internațională, inclusiv de Federația Rusă. Și, indiferent de deciziile adoptate de unele structuri separatiste, al doilea Kaliningrad în regiunea respectivă nu va fi. Problema transnistreană va fi soluționată, avînd în vedere interesul cetățenilor Republicii Moldova și nu al unor indivizi, care, folosindu-se de situația creată, încearcă să-și rezolve unele mendre personale.

- Ce obiectiv prioritar și-a pus ministrul Vitalie Mariuța pentru 2014?

- Să fie pace și stabilitate, deoarece, numai în asemenea condiții, vom reuși să materializăm toate proiectele atît profesionale, cît și personale.

Interviu realizat de Daniela MOLDOVEANU, după Power&Politics World

Republica Moldova este membru al ONU, organizație care a mandatat Alianța Nord-Atlantică pentru a conduce operațiunea KFOR. Deci, sub acest aspect, participarea noastră în misiune este perfect legală.

Alexei BARBĂNEAGRĂ,
consilier prezidențial în problemele apărării
și securității naționale, secretar al Consiliului
Suprem de Securitate:

„Misiunea KFOR este o etapă importantă pentru armată și țară!”

- Care este importanța cursului postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale, organizat, în premieră, de Ministerul Apărării?

- Segmentul securității naționale este nu numai important, dar și voluminos. Mă refer la multiplele structuri care sînt investite cu funcții, în diferite domenii, cît și la sarcinile pe care le îndeplinesc fiecare dintre acestea, în activitatea statului. Atribuții în domeniul securității dețin președintele, parlamentul, guvernul, ministerele și departamentele.

La acest curs sînt abordate probleme ce țin de implementarea Strategiei securității naționale. Toate acestea în contextul cînd diverse sisteme se ocupă cu asigurarea securității naționale. Se realizează reforma în același Serviciu de Informații și Securitate, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Apărării etc. Astfel, pe segmentul acesta, sînt multe aspecte care necesită a fi discutate, nu numai teoretic, dar și din punct de vedere funcțional, ca toată această activitate să fie îndreptată doar spre atingerea scopului principal. Scopul principal este asigurarea independenței statului, securitatea națională, integritatea teritorială.

- Care au fost temele abordate la prelegerile de astăzi?

- Acestea țin, în cea mai mare parte, de competențele instituției Președinției și a Consiliului Suprem de Securitate.

- Militarii au reușit să adune într-un singur document toate actele legislative cu referire la apărare. Este vorba despre Codul Militar. Cum credeți, ce beneficii va oferi acest cod pentru sistemul de apărare și pentru angajații Ministerului Apărării?

- Din cîte știu, este un document foarte voluminos, lansat pe site-ul Ministerului Apărării, acum discutat și în societatea civilă. Eu cred că, după ce vor fi examinate toate propunerile, acest cod va fi analizat și de către Consiliul Suprem de Securitate. Și atunci, evident, ar fi necesar să organizăm mese rotunde, discuții, conferințe, în cadrul cărora vor fi discutate prevederile acestuia.

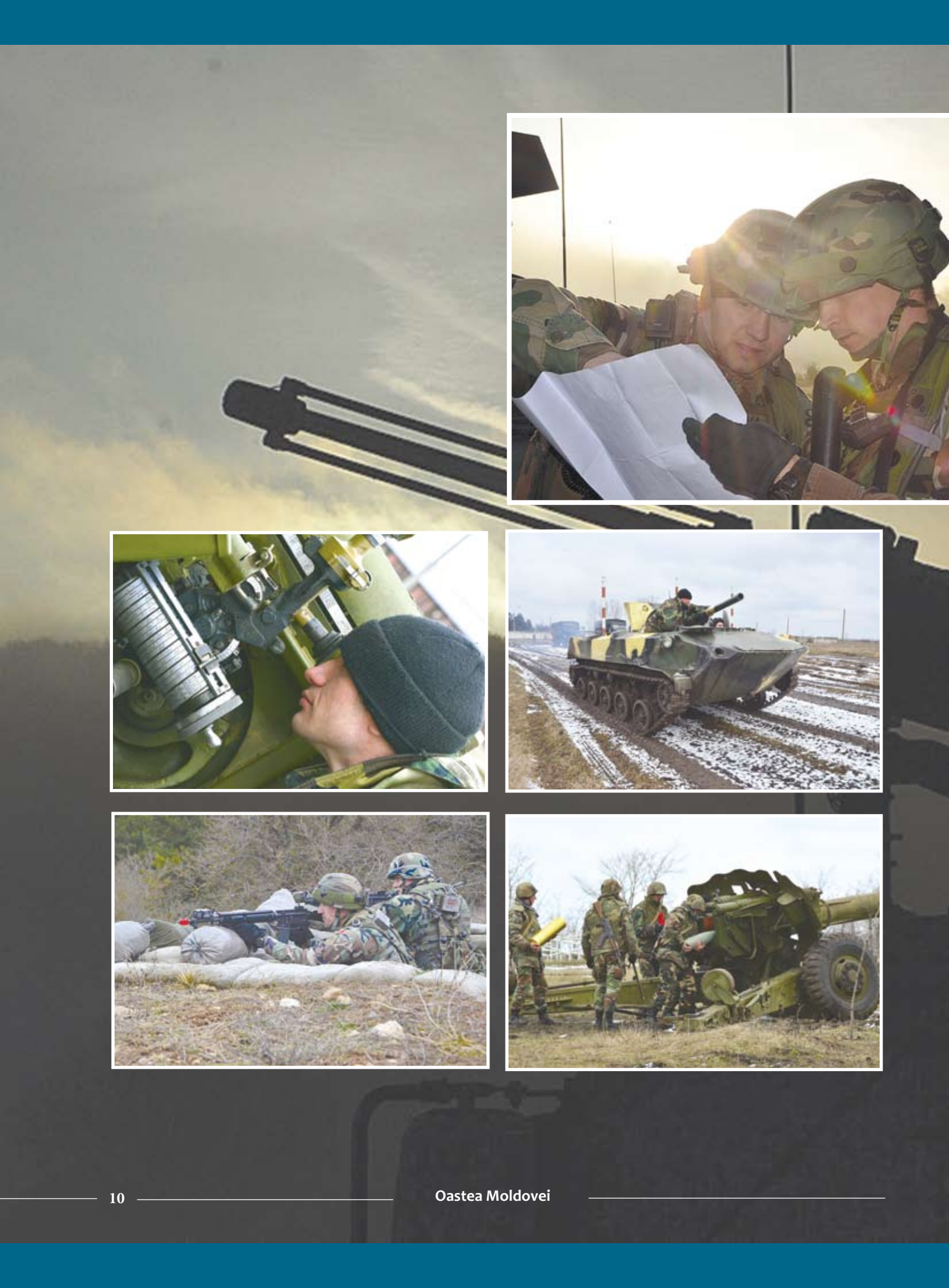
Cu siguranță, sînt diferite opinii. Este necesar ca toate documentele legislative instituționale să fie adunate într-un singur cod sau poate să fie și mai multe acte normative. Toate aceste decizii trebuie analizate. În fine, ține de competența parlamentului respectivul proiect, dar, pînă la acea etapă, eu cred că va fi cale lungă în analizarea tuturor aspectelor incluse în Codul Militar.

- Militarii noștri sînt apreciați pentru participarea lor la diferite exerciții internaționale din cadrul Parteneriatului pentru Pace și în diferite misiuni de menținere a păcii sub egida ONU. Ce ar putea reprezenta experiența din Kosovo pentru Armata Națională și pentru Republica Moldova, în general?

- Lumea în care trăim este una în care zilnic sînt conflicte militare. Într-o lume civilizată, toate țările trebuie să aibă grijă de securitatea națională, cît și de cea internațională. Participarea moldovenilor în misiunea KFOR este o etapă importantă pentru Armata Națională, dar și pentru țară, fiindcă Republica Moldova se promovează pe plan intern și extern, nu numai ca un consumator, dar și ca furnizor de securitate.

Vreau să menționez că pentru un militar experiența din afară reprezintă un stagiul foarte bun în ceea ce privește calitățile profesionale și starea financiară. Participarea în misiuni este o onoare pentru militari și pentru stat, întrucît ei sînt cotați la nivel înalt pe arena internațională. Noi trebuie să ne mîndrim cu specialiștii noștri și cu faptul că Republica Moldova, fiind o țară mică, contribuie la întărirea ordinii și securității internaționale și regionale.

Căpitan Denis ROTARU

Colonel Igor GORGAN,
șef al Marelui Stat Major,
comandant al Armatei Naționale

2014 – anul aplicațiilor militare și renovării

Una dintre misiunile de bază pentru anul de instrucție 2014 este profesionalizarea Armatei Naționale și dezvoltarea capacităților operaționale pentru participarea în misiuni internaționale de menținere a păcii. Recent a fost semnat acordul tehnic cu partea italiană, care prevede participarea contingentului Armatei Naționale în cadrul misiunii KFOR din Kosovo, fapt care confirmă încrederea partenerilor noștri în profesionalismul militarilor moldoveni.

Cei 41 de militari, care, în curând, urmează să participe în misiunea din Kosovo, sînt profesioniști bine pregătiți. Toți au fost antrenați în diverse exerciții de menținere a păcii, desfășurate în diferite țări și au participat la numeroase cursuri de pregătire cu tematica respectivă. Dintre toți candidații au fost selectați cei mai buni, cei mai pregătiți, cei care au demonstrat un nivel înalt de profesionalism. Noi sîntem încrezuți că acești militari vor face față tuturor provocărilor, care pot să apară, în timpul misiunii, și vor reprezenta destoinic Armata Națională pe arena internațională.

Totodată, în acest an, vom depune eforturi maxime pentru a intensifica participarea militarilor noștri la exerciții internaționale, unde efectivul se va antrena conform standardelor occidentale și își va dezvolta deprinderile de colaborare cu militarii din alte state. În 2014, contingentele Armatei Naționale vor participa la diverse aplicații militare multinaționale, care se vor desfășura în Germania, România, SUA și alte țări. Alături de partenerii străini, militarii moldoveni vor efectua o pregătire pentru participarea la misiunile internaționale de menținere a păcii, în special, pentru misiunea KFOR.

O atenție sporită se va acorda renovării bazei militare de instruire a Armatei Naționale. Cu ajutorul partenerilor străini și Guvernului SUA, la baza militară de instruire, dislocată în apropierea satului Bulboaca, va fi modernizat, după standardele occidentale, cîmpul de trageri și tirul, care vor permite pregătirea efectivului pentru executarea misiunilor internaționale de menținere a păcii.

Pe parcursul anului, toți vom depune maxim efort ca 2014 să fie plin de succese și realizări atît pentru Armata Națională, cît și pentru fiecare militar în parte.

Se vrea o nouă infrastructură a poligonului de la Bulboaca

Explozii și focuri de arme, ambuscade și antrenamente pe mașini blindate. Toate acestea pot fi realizate de către militari numai în anumite teritorii special amenajate. Vorbim de poligoane, care reprezintă terenul de acțiune a militarilor. Baza militară din Bulboaca a constituit mereu un laborator al antrenamentelor militare. Întrucât de calitatea infrastructurii poligonului depinde, în mare măsură, și calitatea pregătirii militarilor noștri, Ministerul Apărării a mai întreprins un pas pentru îmbunătățirea condițiilor de acolo. Modernizarea infrastructurii poligonului Bulboaca și pregătirea militarilor moldoveni pentru participare în operațiunile de menținere a păcii este una dintre prerogativele anului 2014.

Baza militară de instruire Bulboacă, dislocată la o distanță de circa 40 de km de la capitală, de-a lungul traseului Chișinău-Tiraspol, asigură desfășurarea procesului de instruire atât a Brigăzii „Ștefan cel Mare”, cât și a unităților militare ale Armatei Naționale dislocate în municipiul Chișinău și în Zona de Securitate. Poligonul asigură inclusiv activitățile practice ale studenților Academiei Militare a Forțelor Armate și ale studenților catedrelor militare. Tot aici, beneficiază de antrenamente unitățile celorlalte structuri de forță: Serviciul de Informații și Securitate, Centrul de Combateră a Crimelor Economice și Corupției, Serviciul Pază și Protecție de Stat ș.a.

Anual, Baza militară de instruire Bulboacă găzduiește peste 70000 de militari, inclusiv studenți, detașați pentru diferite activități practice. Printre acestea se evidențiază misiunile de distrugere a munițiilor cu termen de păstrare expirat, exercițiile de menținere a păcii, în scopul autoevaluării (evaluări NATO) subunităților declarate în Baza de date OCC, conform Conceptului Capabilităților Operaționale (OCC), competiții sportive, precum: Cupa ministrului Apărării la probele aplicativ-militare și la cel mai bun specialist al genurilor de arme, Cupa comandantului Armatei Naționale la patrula militară etc.

Posibilitățile actuale ale bazei permit desfășurarea pregătirii individuale și colective cu subunități mici, de la nivel de grupă până la nivel de pluton a mai multor subunități simultan, dar cu unele restricții. Închegarea subunităților la nivel de companie este posibilă doar pentru o unitate. Desfășurarea pregătirii tactice concomitent cu executarea tragerilor de luptă este practic imposibilă, din cauza respectării măsurilor de securitate. Executarea tragerilor de luptă este posibilă, în volum deplin, doar din armamentul de infanterie. Din sistemele de artilerie, artilerie antiaeriană și din armamentul mașinilor de luptă, executarea tragerilor de luptă este posibilă prin simplificarea condițiilor de tragere și a procedurilor stabilite. Toate restricțiile adunate la un loc nu permit o instruire calitativă a militarilor.

Pe parcursul misiunilor de distrugere a munițiilor cu termen de păstrare expirat, toate celelalte activități de instruire pe teritoriul bazei sînt suspendate, iarăși din motivul respectării măsurilor de siguranță. Totodată, teritoriul sectorului de distrugere a munițiilor este restrîns și amplasat în vecinătatea fișilor agricole, unde deseori proprietarii acestora ignoră orice fel de avertizare de pericol, care poate apărea în rezultatul exploziilor.

„Armata Națională a Republicii Moldova deține patru centre de instruire de valoare mică și Baza militară de la Bulboacă, care este cea mai mare ca valoare, teritoriu și infrastructură. Anul trecut s-a hotărît ca această bază să fie scoasă din subordinea Brigăzii „Ștefan cel Mare” și, respectiv, să fie trecută sub conducerea comandantului armatei, astfel ca acesta să poată gestiona toate procesele desfășurate pe teritoriul ei.

„Avem mari speranțe în ceea ce privește modernizarea infrastructurii poligonului de la Bulboacă. Partenerii americani au finalizat proiectele de reconstrucție a unor obiecte. Dacă va fi timp bun, sperăm, în luna martie sau, cel târziu, aprilie, să demareze lucrările. Acesta este cel mai de amplex proiect ce ține de dezvoltarea infrastructurii de instruire, pentru că presupune un volum mare de muncă, care implică alocarea unor mari surse financiare. Procesul de modernizare este planificat pentru o pe-

rioadă de trei ani”, a declarat colonel Igor Gadîrcă, șef Direcție instruire întrunită și doctrine a Marelui Stat Major.

În anul 2012, Republica Moldova a fost acceptată ca partener în cadrul Inițiativei Operațiuni Globale pentru Pace (GPOI), prin intermediul acesteia a primit un grant de 1,6 milioane dolari. Banii sînt destinați dezvoltării infrastructurii de antrenament a Armatei Naționale, ceea ce va spori posibilitatea participării Republicii Moldova în operațiuni internaționale. Inițiativa Operațiuni Globale pentru Pace este finanțată de guvernul Statelor Unite ale Americii, prin programe de asistență externă, pentru susținerea capacităților de asigurare a securității regionale și internaționale. Asistența este destinată consolidării capacităților țărilor partenere de a efectua, în mod eficient, operațiuni regionale de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite.

În decembrie 2013, managerul proiectului GPOI a desfășurat o vizită de lucru la Bulboacă. Atunci s-au discutat termenii aproximativi de începere a lucrărilor și prioritățile de construcție a obiectivelor planificate, stabilind că faza întâi a proiectului de modernizare a poligonului va cuprinde reconstrucția cîmpului multifuncțional de ținte, care va permite executarea tragerilor de luptă din armamentul ușor de infanterie, calibrul nu mai mare de 7.62 mm, avînd ca-

pacitatea de pînă la un pluton. Evident, va fi prezent „comandantul” digital, poligonul va fi dotat cu instalații automate de ținte mobile din cauciuc ș.a.

Opțional, va fi renovat și reamenajat locul de observare la cîmpul de tragere. Va fi construit drumul de la punctul de control și trecere pînă la marginea cîmpului multifuncțional de ținte. În prima fază, pe lîngă acestea, se va reconstrui și amenaja tirul, va demara construcția orașelului tactic, care ne va permite instruirea efectivului pentru acțiuni în zonele urbane. Dacă momentan acesta este dotat cu șase clădiri, după reconstrucție, vor fi șaisprezece edificii de diferite tipuri. Capacitatea de acțiune va fi de un pluton, ce va permite desfășurarea aplicațiilor în complex. Se vor realiza lucrările de construcție a unui punct de comandă al companiei și a unui punct de control staționar, așa cum prevăd standardele NATO și ONU.

Pentru anul 2015, în cadrul aceluiași program, eforturile și banii alocați vor fi destinați pentru renovarea și reamenajarea clădirilor statului major al Bazei militare de instruire Bulboaca, se va ridica o cazarmă pentru efectiv, vor fi organizate clasele de instrucție, va fi renovat blocul sanitar și vor fi reparate căile de acces și platoul de instrucție. Prioritară va fi și

Dacă privim la vecinii ucraineni, militarii de acolo se antrenează pe teritoriul unui centru de instruire, modernizat cu suportul NATO, mă refer aici la poligonul din Iavorov, Lvov. Românii au și ei centre de antrenament ca Cincu, Făgăraș, aduse la nivelul exigențelor și al cerințelor moderne.

amenajarea locurilor de instrucție pentru subunitățile destinate misiunilor de menținere a păcii.

Totuși clasificarea lor și gradul de prioritate rămîn a fi discutate și definite în comun cu partea americană.

Potrivit locotenent-colonelului Roman Ceban: „Pregătirea efectivului Batalionului 22 de Menținere a Păcii, pe lîngă instruirea de care beneficiază în interiorul unității, în clase, presupune și ieșirile în poligon. Militarii au necesitatea de a se afla într-un mediu, cît mai mult posibil, apropiat de realitatea unui cîmp de luptă. Pentru moralul militariilor din această unitate, calitatea dotării poligoanelor este de importanță majoră. Trebuie să recunoaștem: cu ce lucrăm, în prezent, nu acoperă necesitățile unui militar profesionist”.

Dacă privim la vecinii ucraineni, militarii de acolo se antrenează pe teri-

toriul unui centru de instruire, modernizat cu suportul NATO, mă refer aici la poligonul din Iavorov, Lvov. Românii au și ei centre de antrenament ca Cincu, Făgăraș, aduse la nivelul exigențelor și al cerințelor moderne. Drept exemplu poate servi aria de instruire din Hohenfels, Germania, unde, deja de doi ani, mai multe contingente de militari de la noi se antrenează alături de alte țări în exerciții multinaționale.

„După finalizarea lucrărilor de renovare, intenționăm, dar aici nu vorbim de termeni restrînși, să găzduim un exercițiu de amploare de nivel internațional. Ultimul, la care au participat mai multe țări, l-am avut în 2007. Militarii noștri participă activ la aplicațiile internaționale. Pentru anul 2014 avem planificate cincisprezece astfel de activități. Iată, de ce noi trebuie să ne dezvoltăm capacitățile. Trebuie să fim credibili

în fața partenerilor noștri, care depun eforturi să ne instruiască”, a conchis colonel Gadîrcă.

Despre necesitatea unor lucrări de modernizare a Bazei de instruire Bulboacă s-a vorbit în vara anului 2013, când ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, și directorul Programului Inițiativei globale pentru operațiuni de menținere a păcii, Michael Smith, dar și Ambasadorul SUA în Republica Moldova, William H. Moser au efectuat o vizită la poligon. Atunci, Moser a subliniat că proiectul GPOI este doar unul din lanțul de investiții acordate Republicii Moldova în domeniul militar. „Colaborarea strînsă dintre guvernele și armatele noastre se manifestă prin lansarea mai multor proiecte, în mare parte, destinate instruirii militarilor moldoveni pentru operațiunile de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite. Noi credem în capacitățile Republicii Moldova de operabilitate în misiuni pacificatoare. Știm că aveți militari bine pregătiți pentru acest gen de operațiuni, certificați de către NATO. Ați participat în misiuni internaționale și v-ați impus ca forțe profesioniste, cum s-a întîmplat în operațiunea din Irak. Ne bucură că Republica Moldova este alături de noi, în efortul global de menținere a păcii”, a declarat Ambasadorul SUA la Chișinău.

Au fost semnate noile state de organizare ale Bazei militare de la Bulboacă. Aceasta va avea statut de bază independentă. Pînă vor demara lucrările practice, se întreprind măsurile de completare a bazei, urmează să fie numit în funcție comandantul acesteia. De asemenea, Armata Națională este obligată să coordoneze cu alte autorități ale statului probleme ce țin de mediu, construcție, de aprovizionare cu electricitate, apă și gaze. Toate aceste puncte trebuie soluționate pînă cînd responsabilii proiectului de modernizare a infrastructurii poligonului vor începe lucrările propriu-zise.

*Locotenent major
Natalia ANDRONACHI*

Despre necesitatea unor lucrări de modernizare a Bazei de instruire Bulboacă s-a vorbit în vara anului 2013, cînd ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, și directorul Programului Inițiativei globale pentru operațiuni de menținere a păcii, Michael Smith, dar și Ambasadorul SUA în Republica Moldova, William H. Moser au efectuat o vizită la poligon.

„Într-un fel, mă simt și eu vedetă”!

ARMATA: între așteptări și realități

Deseori, tinerii, care au atins majoratul și sînt, în principiu, de acord să își facă datoria față de Patrie, se confruntă, totuși, cu dilema dacă să îmbrace sau nu uniforma militară pe un an de zile. Această incertitudine vine din lipsa de cunoștințe despre viața de după gardul unității militare. Tînărul recrut este „bombardat” cu sfaturi din două tabere – „pro” și „contra” serviciului militar – care încearcă să-și impună „adevărul” propriu despre armată. Adesea, sfaturile vin de la persoane care niciodată nu au avut vreo tangență cu milităria.

Cum să faci o alegere corectă, în astfel de situație? Militarii în termen din diferite unități ale Armatei Naționale s-au decis să vorbească despre așteptările de la armată – pe care le aveau la civile – și realitățile vieții cazone, din unitate.

**Soldat Stanislav MEREUȚA,
Brigada de Infanterie
Motorizată „Dacia”,
după 14 zile de serviciu militar**

„Nu mi-a fost ușor să iau decizia de a merge la armată. Sînt rus de naționalitate și nu cunosc prea bine limba de stat. Credeam că voi fi ignorat de camarazi și comandanți, din cauza barierei lingvistice. În realitate, însă, nu a fost așa.

După încorporare am ajuns la Brigada „Dacia”, într-un colectiv multinațional, din care fac parte moldoveni, găgăuzi, bulgari, ruși, ucraineni, unii dintre ei avînd aceeași problemă ca și mine. În primele zile, ne-a fost puțin mai greu să comunicăm și să înțelegem ordinele, dar în ajutor ne-au venit comandanții, care au început să ne învețe limba română. Nici colegii vorbitori de română nu ezitau să ne acorde ajutor, cînd apărea vreo problemă de comunicare. Atunci am simțit că sîntem o familie unită, indiferent de naționalitate sau de limba pe care o vorbim.

Odată cu necesitatea comunicării în română, mi-a venit și dorința de a

învăța cît mai multe limbi. În două săptămîni, nu am făcut mari progrese în ceea ce privește studierea limbii de stat, dar mă voi strădui, pînă la încheierea serviciului militar, să vorbesc fluent românește”.

**Soldat Grișa VASILIAN,
Brigada de Infanterie
Motorizată „Ștefan cel Mare”,
după 4 luni de serviciu militar**

„Înainte de armată, am studiat trei ani dreptul la Universitatea de Stat din Moldova, însă, din lipsa banilor, am fost nevoit să abandonez studiile. După aceasta, tot timpul liber l-am dedicat distracțiilor. Într-o bună zi, întorcîndu-mă de la o petrecere, am văzut în fața primăriei o mulțime de tineri. Erau băieții, care urmau să fie încorporați în armată. Atunci mi-a venit spontan ideea să îmbrac și eu ținuta militară pentru un an de zile. Mulți oameni îmi spuneau că îmi va fi foarte greu în unitatea militară, că nu voi rezista în condițiile cazone, dar am rămas neclintit în decizia mea.

Nu pot spune că așteptările mele au coincis totalmente cu realitatea din armată. Mă pregătisem pentru relații mai dure între soldați, situația a fost, totuși, alta. Însă, cînd veneam în vizită la prietenii mei, care îndeplineau serviciul aici, infrastructura brigăzii mi se părea mai bună, mai modernizată, decît este în realitate. Dar ofițerii, care ne instruiesc, s-au dovedit a fi mult mai buni decît îmi închipuiam. Sînt oameni cu inimă mare, care depun constant eforturi pentru a ne asigura o pregătire bună și o educație pe măsură.

Timp de patru luni, armata m-a schimbat foarte mult. Am devenit mai calm, deoarece activez într-un colectiv de bărbați, fiecare avînd caracter diferit. Aici am învățat să gestionez rațional banii. Dacă, pe timpul studenției, nu-mi ajungeau nici 4000 de lei pentru o lună, atunci în armată mă descurc bine și cu 100-200 de lei.

După demobilizare, vreau să-mi continui studiile și să revin în Brigada „Ștefan cel Mare”, în calitate de jurist”.

**Caporal Alexandru MORARU,
Batalionul de Gardă,
după 7 luni de serviciu militar**

„La civilie, nu cunoșteam multe despre armată, de aceea, am stat serios pe gânduri, înainte să merg la cătănie. Totuși, m-am decis să schimb anturajul, să-mi schimb caracterul, să-mi îndeplinesc datoria față de Patrie. Credeam că, după încorporare, mă voi afla doar la poligoane, la trageri...

Însă am fost repartizat în Compania Garda de Onoare, unde am un program diferit de închipuirile mele, dar niciodată nu am regretat această șansă, oferită de soartă. Condițiile din unitatea noastră sînt foarte bune, e adevărat că și cerințele-s foarte mari. Disciplina este pusă în prim-plan. Garda de Onoare este un mecanism integral bine sincronizat, în care accentul se pune pe colectiv.

... ofițerii, care ne instruiesc, s-au dovedit a fi mult mai buni decît îmi închipuiam. Sînt oameni cu inimă mare, care depun constant eforturi pentru a ne asigura o pregătire bună și o educație pe măsură”.

Soldat Grișa VASILIAN

Am participat deja la zeci de ceremonii de stat, am întîlnit președinți și ambasadori ai diferitelor state, am văzut o mulțime de oameni mari, pe care la civilie puteam să-i urmăresc doar la televizor. Deseori mă aflu în vizorul camerelor video și aparatelor de fotografiat, de aceea, într-un fel, mă simt și eu vedetă”(zîmbește).

**Soldat Călin GÎLCĂ,
Batalionul 22
de Menținere a Păcii,
după 10 luni de serviciu militar**

„Pînă la încorporare, eram puțin informat despre armată, iar cunoștințele, pe care le dețineam, nu-mi permiteau să îmi formez o imagine clară despre serviciul militar. Mergînd în autobuz, de la centrul de încorporare spre unitate, încă mai

aveam dubii dacă am făcut alegerea corectă și îmi aduceam aminte de vorbele celor care mă sfătuiau să-mi aleg o altă cale. Dar tot ce am întîlnit în unitatea militară a fost o surpriză plăcută pentru mine.

Am fost plăcut uimit, cînd am văzut că în Batalionul 22 de Menținere a Păcii o atenție deosebită se acordă pregătirii intelectuale a ostașilor. Condițiile de trai, la fel, sînt la un nivel înalt. Avem tot necesarul pentru a duce un mod sănătos de viață și, cred că, nu e nevoie de alte facilități, deoarece, în acest caz, am duce o viață de civil și nu de militar. După părerea mea, în prezent, modul de viață al militarilor în termen și așa este lejer: concedii frecvente, întîlniri cu părinții, timp liber suficient... Acum serviciul militar în termen nu mai este o povară, ci o plăcere”.

Cîți oameni – atîtea păreri. De aceea, e util ca cei, care mai au nelămuriri în privința serviciului militar în termen, să vadă singuri realitatea din armată, pentru că nu în zadar se spune că e mai bine o dată să vezi decît să auzi de o sută de ori.

Locotenent Dmitrii VOSIMERIC

“...factorii politici ar trebui să se întoarcă cu fața spre armată, dacă vor ca doctrina militară a Republicii Moldova să corespundă tuturor standardelor internaționale”.

**Politologul Vasile CROITORU,
directorul Centrului de Politici Sociale:**

„Armată profesionistă este
un avantaj sigur pentru stat”

- Domnule Croitoru, cum privește societatea noastră ideea detașării unui contingent militar al Armatei Naționale în Kosovo?

- Foarte pozitiv, pentru că, atunci când o armată este invitată să participe într-o misiune umanitară internațională, înseamnă că este apreciat potențialul ei. Societatea civilă trebuie să accepte detașarea unui contingent militar al Armatei Naționale în misiunea KFOR ca pe un act de apreciere și recunoaștere a profesionalismului militarilor noștri. Chiar dacă, în cazul conflictului transnistrean, Republica Moldova are nevoie de garantarea securității din partea unor state cu potențial mai mare, Țara noastră are anumite colaborări internaționale și anumite angajamente care trebuie îndeplinite. Iar acest lucru este posibil doar datorită unei armate bine pregătite, care

ar contribui la securitatea internațională. Consider foarte important faptul că Republica Moldova este antrenată în operațiunile de menținere a păcii, în diferite regiuni din lume.

Atunci când a fost detașat primul contingent al Armatei Naționale în Irak, credeam că armata noastră va fi, pur și simplu, testată. Dar, după ce s-au reîntors primii militari din această misiune post-conflict, ascultând poziția oficialilor militari din partea SUA, dar și a altor state participante în acea misiune, am sesizat importanța militarilor noștri și am simțit aprecierea internațională. Armata noastră era apreciată drept o forță bine pregătită pentru misiuni internaționale.

Nu cred că este întâmplătoare nici implicarea țării noastre în misiunea KFOR. Este regretabil, totuși, că o anumită parte a societății neagă importanța

armatei în statul nostru. În opinia mea, armata este instituția care garantează securitatea statului, de la apariția sa până în prezent. Armatei Naționale îi lipsește o mai bună comunicare cu cetățenii, ceea ce ar schimba percepția față de această instituție de stat.

- Putem să zicem că reformarea sistemului național de apărare este și un bun mesaj pe care-l transmit militarilor societății?

- Republica Moldova are câteva reșanșe la capitolul reformarea sistemului de securitate. Nu zic că cel existent este învechit, dar oricum trebuie adaptat la cerințele actuale. Lumea se află în evoluție și, respectiv, armata trebuie să țină pasul acestor evoluții. Îmi amintesc că, de vreo zece ani încoace, se vorbește despre transformarea armatei în una profesionistă, dar am rămas tot la nivelul

de intenție. Din păcate, încă nu se înțelege că doar o armată profesionistă este un avantaj sigur pentru stat.

Armata Națională, de la fondare pînă în prezent, a fost unica instituție din cadrul statului care nu a deziluzionat opinia publică. Conform Barometrului de opinie publică, structura militară se bucură de încredere din partea cetățenilor, dar, totodată, armata trebuie să mai dea și cîteva semnale.

- Despre ce fel de semnale vorbiți, domnule Croitoru?

- În primul rînd, despre semnalul de siguranță și despre pregătirea armatei de a face față, în orice moment, oricăror provocări. Armata uneori emite astfel de semnale. De exemplu, atunci cînd s-au intensificat disensiunile dintre Tiraspol și Chișinău, iar ministrul Marinuța a venit cu declarația că Armata Națională este pregătită să facă față oricăror provocări din partea Transnistriei, a fost una dintre cele mai bune declarații ale unui ministru al Apărării, oricare ar fi numele lui. A fost o declarație pe

care majoritatea cetățenilor Republicii Moldova o așteptau. E regretabil că o bună parte din oamenii politici, care se aflau în opoziție, au început să-l atace pe ministrul Apărării pentru acel mesaj puternic. Într-un stat în care există respect pentru armată, lucrul acesta nu s-ar fi întîmplat. Un om politic, care se află în Parlament, nu trebuie să discrediteze instituțiile statului. Ceea ce se întîmple în țara noastră este paradoxul politicii moldovenești.

- Sînteți de acord că armata nu poate să dea semnale de siguranță, dacă nu are susținere financiară?

- Dacă comparăm banii care se alocă pentru dezvoltarea armatei în România, Ucraina, Rusia și Republica Moldova, atunci sînt de acord că Armata Națională se află la limita supraviețuirii. Militarul moldovean, în loc să se gîndească cum să-și exercite cît mai bine serviciul, încearcă să rezolve problema cu ce să-și acopere cheltuielile lunare.

Poate pe undeva este un interes ca această instituție să nu fie puternică,

pentru că puterea unei instituții constă și în finanțarea ei. Armata trebuie să aibă putere financiară, ca să-și păstreze specialiștii. De aceea, consider că factorii politici ar trebui să se întoarcă cu fața spre armată, dacă vor ca doctrina militară a Republicii Moldova să corespundă tuturor standardelor internaționale.

- Cum vedeți viitorul armatei?

- Depinde dacă armata va rămîne în formatul actual sau dacă se va profesionaliza. În cazul primei abordări, aș vedea o selectare calitativă a tinerilor care vin să-și îndeplinească obligațiunile constituționale. Să fie tineri cu studii, educați, nu dintre cei care nu au cu ce se ocupa și vin la armată să afecteze imaginea instituției militare. Poate ar fi bine ca tinerii să fie testați înainte să intre în serviciul militar în termen. Iar prin intermediul catedrelor militare să se atragă tinerii școliți. În cel de-al doilea caz, văd o armată bine pregătită care să sporească imaginea țării noastre, prin participarea în misiuni internaționale de menținere a păcii.

Căpitan Inga RADVAN

Armata Națională, de la fondare pînă în prezent, a fost unica instituție din cadrul statului care nu a deziluzionat opinia publică. Conform Barometrului de opinie publică, structura militară se bucură de încredere din partea cetățenilor, dar, totodată, armata trebuie să mai dea și cîteva semnale.

Buturuga mică răstoarnă carul mare

Colonelul Mihail BUCLIȘ,
rectorul Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”:

„Percep armata ca pe una dintre
cele mai oneste instituții ale statului”

Pe umerii lui stă viitorul armatei, pentru că anume instituția pe care o conduce formează și dezvoltă viitorii ofițeri, comandanți ai Armatei Naționale. Este o responsabilitate majoră asumată, devenită și valoare, în 27 ani de carieră militară. Colonelul Mihail Bucliš, rectorul Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, este unul dintre puținii ofițeri care a renunțat la ideea de a trece în rezervă, în favoarea statutului de militar activ.

- Cine sau ce v-a determinat să alegeți milităria?

- Dragostea față de profesia de militar mi-a fost cultivată de profesorul de pregătire militară Ion Cojocari. El a fost ofițer tanchist, dar, din motive de sănătate, și-a întrerupt cariera militară. Astfel, trei dintre elevii dumnealui, printre care și eu, am mers la școli militare.

- Interesant e că ați ales tocmai școala de tancuri, exact ca și profesorul dumneavoastră...

- Eram mai mic de statură și, conform cerințelor centrelor militare, aveam doar trei oportunități. Or, eu am ales școala de tancuri din Kiev, în care am învățat să coexist, alături de alte peste 100 de etnii, să înțeleg mai bine diverse culturi, obiceiuri. A fost o experiență de nedescris, din punct de vedere cultural și geografic.

- Cunoștințele în domeniu le-ați aplicat în scurt timp după absolvire, pentru că, deja în 1992, v-ați reîntors la baștină și nu pentru câmpul de luptă...

- Timp de un an am îndeplinit serviciul militar în regimentul 242 de tancuri din orașul Novograd, Ucraina, unde am acumulat experiență practică militară, instruind ostași, participând la diverse aplicații, cu forțarea cursului apei, cu conducerea mașinii de luptă etc.

În Moldova am venit pe 19 iunie 1992 și am fost printre primii ofițeri ai Batalionului de menținere a păcii. A fost mai dificil la compartimentul tehnică, echipament, în schimb, mai simplu pe segmentul lingvistic – toți vorbeam aceeași limbă.

- Ați îndeplinit serviciul militar în toate cele trei Brigăzi ale Armatei Naționale. Vă rugăm să conturați niște impresii despre fiecare în parte. Începem cu prima slujbă, cu durata de 11 ani, în Brigada de Infanterie Motorizată „Moldova” din Bălți.

- Acolo am învățat să iau atitudine, să am grijă de soldați, ghidat de comandanți de valoare, cum a fost colonelul Carasiov. Momentul de vîrf a fost cînd am devenit comandant de companie. Este primul nivel de conducere cu putere de decizie, funcție cu greutate în formarea soldaților. Chiar și din punct de vedere tactic, compania e deja un organism capabil să îndeplinească o misiune de luptă.

- A doua și cea mai scurtă etapă din activitatea dumneavoastră profesională a fost Brigada de Infanterie Motorizată „Dacia” din Cahul.

- A fost o perioadă foarte grea pentru că aveam energie electrică 2 ore din 24. Salariul îl primeam cu mari întârzieri, era dificil să dai copiii la grădinițe sau școli, iar soțiile nu aveau locuri de muncă. Au fost momente în care nu aveam cu ce hrăni copilul, culegeam niște prune de pe copacul din preajma casei și-i dădeam băiatului și aceasta era cina, de noi nu mai zic nimic...

- Chiar și în aceste condiții, nu ați plecat din armată...

- Sînt cîteva lucruri, care m-au încurajat mereu, cum ar fi disciplina militară și oamenii din structură. Eu percep armata ca pe una dintre cele mai oneste instituții ale statului.

- Alți trei ani i-ați dedicat Brigăzii de Infanterie Motorizată „Ștefan cel Mare” din capitală, ani buni pentru unitate, dar și pentru dumneavoastră. Prin ce a fost deosebită acea perioadă?

- Aici am găsit un colectiv mai bine „clădit”, datorită comandanților anteriori. Nici nu observam cum trecea timpul în această unitate: acum era dimineață, acum era noapte și așa în fiecare zi. Pe atunci, brigada găzduia un număr mare de activități atât în interiorul unității, cît și la poligonul Bulboaca. Eu consider că

În familia Bucliș mai există un militar. Fiul mai mare, Mihai, visează să ajungă general și să devină chiar mai bun decît tatăl său. Pentru a-și atinge scopul, studiază cu tenacitate la Academia Militară și nu acceptă nici măcar ideea protecției tatălui-rector.

Fiul mai mic, Vlad, își dorește o carieră de fotbalist, iar Lucia, mamă și soție în familia Bucliș, își susține întru totul bărbății, cu o singură condiție: acasă se uită de militărie. Chiar dacă tata este capul familiei, deciziile fiecărui membru se respectă.

Colonelul Mihail Bucliș este un mare model de dezvoltare profesională pentru ofițeri, inclusiv pentru cei în devenire.

este cea mai importantă brigadă de luptă a Armatei Naționale.

- O componentă separată a drumului dumneavoastră profesional au fost studiile la Universitatea Națională de Apărare Carol I din România. Ce a însemnat această experiență?

- Doi ani de hărți, hărți și iar hărți... Instituția ne-a pregătit mult în domeniul operativ. Mi-a plăcut că se pune accent deosebit pe cunoașterea teritoriului național, lucru care trebuie implementat și în Armata Națională. Noi am studiat țara în lung și în lat - munții, văile, marea, așezările geografice, platformele industriale, tot ce poate fi util unui militar în acțiuni de luptă. Evident, aceste deplasări au avut și impact cultural.

- În calitatea de rector al Academiei, în ce măsură ați reușit să materializați cele văzute și însușite în România?

- Am început prin a oferi studenților acces la informație. Sînt valoroase și colaborările internaționale, datorită acestora am introdus noi discipline, nivelul de masterat, iar în scurt timp, sperăm să obținem acreditarea științifică (interviul a fost realizat pînă la producerea acestui important eveniment pentru instituție – n. r.). Astfel vom putea face cercetări în domenii, cum ar fi analiza balistică a munițiilor, securitatea cibernetică etc.

- Punctați trei deziderate pentru viitorul apropiat al armatei pentru a o face mai eficientă.

1. Mi-aș dori cît mai repede să trecem la serviciul militar prin contract. De vreme ce omul și-a pus semnătura, își asumă și responsabilitate pentru ceea ce face.

2. Grupul țintă trebuie să fie absolventul Academiei Militare, care, odată devenit ofițer, are nevoie de încurajare, ca să muncească. În Lituania, de exemplu, tînărului, la absolvire, i se oferă diploma și cheile de la apartament. Băncile din țară le oferă militarilor credit pe 25 de ani, în condiții foarte avantajoase.

3. Militarii Armatei Naționale sînt buni conducători, responsabili, cunosc limbi străine, deci, trebuie motivați să se manifeste în viața publică, după trecerea în rezervă. Astăzi ei sînt percepuți ca fiind buni doar pentru pază, ceea ce nu mi se pare corect.

Liuba VICOL

Sportivii militarii ținesc trofeele Olimpiadei

Indiferent de rezultatele obținute, vor scrie istorie în marea competiție a Jocurilor Olimpice

Lotul olimpic al Republicii Moldova pentru Jocurile Olimpice de Iarnă de la Soci 2014 are garantat patru cote de participare. Cei patru sportivi, toți reprezentanți ai Clubului Sportiv Central al Armatei Naționale, sînt plutonierii majori Alexandra Camenșcic și

Victor Pînzaru, care vor evolua la schi fond, românul naturalizat Bogdan Macovei la proba sanie și elvețianul naturalizat George Lindner la slalom gigant și coborîrea în viteză. Camenșcic va concura și la proba de biatlon.

Echipamentul oficial al sportivilor moldoveni a fost prezentat la data de 30 ianuarie de către Comitetul Național Olimpic.

Un loc printre primele 20-30 va fi un adevărat succes. Antrenorul lotului național, Petru Bria, apreciază realist șansele de reușită ale sportivilor noștri și, totodată, își pune cele mai mari speranțe în românul naturalizat Bogdan Macovei.

Proгноze și șanse

Antrenorul lotului național olimpic de biatlon, Petru Bria, s-a dat cu părerea referitor la forma fizică a sportivilor care urmează să reprezinte Republica Moldova la Olimpiada de Iarnă din Soci.

Victor Pînzaru ar putea spera la un loc printre primii 60 de sportivi. Printre cele mai bune rezultate ale sale se numără locul 11, în anul 2009, la Campionatul Mondial printre juniori la biatlon de vară. În anul 2010, la Vancouver, Victor Pînzaru s-a clasat pe locul 70.

Alexandra Camenșcic s-a pregătit, vara aceasta, de una singură, la Brașov. Din partea sportivei ne putem aștepta la un loc printre primii 60 sportivi. Camenșcic a înregistrat cel mai bun rezultat, în anul 2009, la Cupa Mondială din Ruholding, Germania. Atunci spor-

tiva a ocupat poziția a 54-a. Să sperăm că, la Soci, Alexandra Camenșcic va demonstra o performanță bună.

George Lindner este unul dintre cei mai în formă reprezentanți ai lotului olimpic moldovenesc. Cel mai bun rezultat al austriacului naturalizat este locul 64 la Campionatul Mondial la proba super G. Din păcate, acesta nu a participat la ediția trecută a Jocurilor Olimpice din Vancouver, din cauza unei

accidentări. George Lindner este într-o formă foarte bună, fiind în ascensiune continuă. La Jocurile Olimpice din Soci, la proba slalom gigant, vor participa în jur de 120 de sportivi. Lindner va lupta pentru un loc printre primii 30.

Bogdan Macovei este cel mai în formă sportiv din lotul moldovenesc. De la el ne putem aștepta la surprize. Credem că va lupta pentru un loc între primii zece sportivi.

Sportivii moldoveni sînt nevoiți să se pregătească în țară, unde nu dispun de nici un fel de condiții de antrenament. De data aceasta, pentru o mai bună pregătire, ei au beneficiat de o serie de cantonamente pe pîrțile din Italia, Germania, Slovacia, Cehia și România.

Rusia găzduiește, pentru prima oară, Jocurile Olimpice de Iarnă și, la fel, pentru prima oară, Paralimpiada, însă a mai găzduit Olimpiada de Vară de la Moscova, în 1980. Organizatorii au garantat celor care vor merge la Soci, atleți și invitați, că se vor bucura de baze sportive de nivel mondial, de infrastructură modernă, de un peisaj montan spectaculos și de ospitalitatea tradițională rusă.

Circa 6000 de sportivi din aproape 90 de țări așteaptă acum să ia startul în cea mai veche competiție din istoria omenirii.

A XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de Iarnă se desfășoară în orașul Soci, Rusia, în perioada 7-23 februarie 2014, cîteva probe avînd loc în orașul-stațiune Krasnaya Polyana. Vor avea loc 98 de probe sportive, în cadrul a 15 sporturi olimpice de iarnă.

*Locotenent major
Natalia ANDRONACHI*

SOCHI
2014

Eurovisionul în stil militar!

Sergentul inferior Cristina SCARLAT rîvnește marea scenă de la Copenhaga!

Eu știu că voi reprezenta țara cu demnitate, inclusiv armata. Mizez mult pe susținerea militarilor”.

Cristina Scarlat, angajată în Orchestra Prezidențială a Republicii Moldova, participă la selecția națională pentru concursul Eurovision 2014. Interpreta, numită și „Adele de Moldova”, s-a ambiționat să ia parte la această competiție, fiind foarte încrezută în succes și mizând mult pe voturile militarilor.

- De ce ați decis să participați la Eurovision?

- Eu sînt o fire luptătoare și foarte încăpățînată. Eurovisionul mi-a făcut din ochi, mai mulți ani la rînd. Și am zis de ce trebuie să urmăresc spectacolul ca telespectator, cînd pot să o fac de partea cealaltă a ecranului? Prima mea încercare a fost în 2010. În următorul an, mi-am propus să trec pragul, iar anul trecut am fost la mare înălțime.

Procesul de pregătire pentru acest concurs îmi aduce o plăcere deosebită, nu dorm nopțile, mă tot gîndesc cum să facem show de neuitat pe scenă, trăiesc o stare fantastică. De asemenea, apreciez evenimentul, pentru că propun un produs, care-mi place și nu întîmpin piedici în a-l promova. Acest aspect rămîne pe seama organizatorilor.

- La Eurovision 2013, ați fost considerată „descoperirea anului”, deși în scenă sînteți de la 16 ani. Prima evoluție ați avut-o la Festivalul-concurs de romanțe „Crizantema de argint”. Ați fost cea mai tînără dintre concurenți și v-ați ales cu diverse mențiuni, timp de 3 ani, iar în cel de-al patrulea an, ați luat Marele Premiu, care nu fusese oferit tocmai 7 ani. Succesul de la Eurovision, selecția națională, v-a convins să schimbați romanța și jazzul pe muzica de estradă?

- Romanța și jazzul sînt dragostea vie-

ții mele, sînt sufletul meu or, nu poți să te lipsești de sufletul pe care-l ai. Am admiratori care mereu așteaptă să le interpretez anume aceste stiluri de muzică și nu voi renunța la ele niciodată. Faptul că trebuie să mergem în pas cu timpul e altceva. De aceea, și mă lansez în proiecte de alt gen.

- Să vorbim un pic despre ceea ce vă leagă de armată. Cînd și cum ați început colaborarea cu Orchestra Prezidențială?

- Îmi doream foarte mult să activez undeva anume ca interpretă, pentru că aceasta e meseria mea și e ceea ce vreau să fac. E adevărat, am fost, opt ani, pedagog de canto, dar nu mă regăseam în acea activitate, nu merita efortul depus. Într-o zi, m-am întîlnit cu un coleg din orchestră și m-a întrebant dacă nu doresc să fac parte din această echipă. Ceva mai tîrziu, ideea respectivă mi-a sugerat-o prietena, colega și șefa mea, Natalia Proca, o interpretă de mare valoare. Și atunci am zis de ce nu? Am acceptat cu plăcere, pentru că știam ce reprezintă acest colectiv. Există situații de genul cantonamentelor, pe care noi, oamenii de artă, nu le aprobăm, pentru noi ele sînt un pic stranii. Oricum, avem susținere de la conducerea armatei și am observat, în ultima perioadă, că sînt mai toleranți cu noi. Își dau seama că artiștii sînt un pic diferiți.

Mă mîndresc că fac parte din Orchestra Prezidențială și sînt sigură că armata,

țara are același sentiment. Privesc cum muncesc instrumentiștii, zi de zi, au un repertoriu foarte mare, pentru care se pregătesc încontinuu, repetă și creează, astfel încît noi să putem auzi un număr muzical de doar 3 minute în scenă. Colectivul e profesionist, aș vrea să menționez și fetele formației, cum ar fi Natalia Proca, Anișoara Dabija, niște voci inconfundabile, adevărate valori, pe care trebuie să le promovăm.

- Faceți parte din echipa Orchestrei Prezidențiale de mai bine de un an, aveți și grad militar, sergent inferior, dar nu vă vedem să cîntați în uniformă militară...

- Uniforma militară o pun doar cînd e vorba de solemnități: înmînări de diplome, ziua Orchestrei etc. Cînd îmbrac uniforma, am un sentiment deosebit, de mîndrie, deși sînt obișnuită cu altă vestimentație, oricum îmi place mult.

- Destinația rîvnită pentru acest an este Copenhaga, orașul gazdă al show-ului european. Vă dorim succes și vă susținem cu întreaga armată în realizarea intenției dumneavoastră de a cîștiga etapa națională a Eurovision-ului.

- Vreau foarte mult să ajung la acest festival și sînt sigură de produsul pe care-l propun. Știu că aș reprezenta țara cu demnitate, inclusiv armata. Mizez mult pe susținerea militarilor. De una singură nu poți face mai nimic, în schimb, cu o echipă mare cum este armata, în mod cert, poți realiza lucruri frumoase și grandioase.

Liuba VICOL

Asediul și cucerirea cetății Chilia (23-25 ianuarie 1465)

Tara Moldovei și-a constituit definitiv sistemul de apărare, în secolul al XV-lea. Acesta era format din mai multe cetăți bine întărite, amplasate de-a lungul granițelor. Dacă examinăm atent harta Țării Moldovei din secolul al XV-lea, putem lesne sesiza caracterul complex al sistemului defensiv. Cetățile Suceava, Șcheia, Neamț și Smedorova apărau hotarul apusean al țării, dinspre regatul Ungariei;

cetățile Hotin, Țețina și Hmeliov aveau misiunea de a supraveghea frontiera nordică, dinspre regatul Poloniei; iar cetățile Soroca, Orhei și Tighina ocroteau Moldova dinspre răsărit, de pericolul tătarilor. Un loc important în sistemul defensiv al țării revenea liniei sudice de apărare, constituită din două cetăți mari (Cetatea Albă și Chilia) și trei mai mici (Cetatea lui Iurghici, Tatarbunar și Crăciuna).

Cetățile sudice ale Țării Moldovei aveau un rol strategic considerabil. Ele serveau în calitate de puncte de apărare a căilor comerciale (pe segmentul maritim și dunărean) care legau Orientul Apropiat de Europa Centrală. Remarcăm: Chilia și Cetatea Albă nu erau simple cetăți. Mai curînd, cetățile au fost înălțate pentru protejarea orașelor omonime.

În secolul al XV-lea, aceste orașe erau centre economice importante. Anual, în porturile Chiliei și Cetății Albe, soseau un număr mare de corăbii comerciale din toate colțurile Europei, Levantului și Africii de Nord, aducînd mărfuri de lux (țesături scumpe, bijuterii, arme, mirodenii etc.). Tot prin intermediul Chiliei și Cetății Albe, produsele moldovenești (cereale, miere, ceară, vinuri, vite, piei etc.) erau exportate în străinătate. Este și firesc ca porturile respective, care aduceau venituri semnificative visteriei țării, să fie înzestrate cu sisteme puternice de apărare.

Chilia, împreună cu Cetatea Albă, au constituit, în secolul al XV-lea, „poarta Europei”, „poarta Creștinătății”, „plămîinii Moldovei”. Interesul țărilor vecine față de acest oraș-cetate era foarte mare, încît, temporar, în prima jumătate a secolului al XV-lea, Chilia a trecut din stăpînirea moldovenilor în cea a ungarilor și muntenilor. În anul 1448, domnul Petru Aron a cedat cetatea Chilia regatului Ungariei, care intenționa să o folosească în lupta antiotomană, pentru consolidarea liniei dunărene de apărare. Deja în luna iunie a aceluiași an, cetatea Chilia a fost asediată, fără succes, de o flotă otomană. Astfel, în decursul mai multor ani, la Chilia, a staționat o garnizoană maghiară.

În 1457, la cîrma Țării Moldovei, vine Ștefan cel Mare. Noul domn a întreprins măsuri ample, în vederea recuperării Chiliei. Deja în 1462, cronicile atestă prima expediție militară întreprinsă de Ștefan cel Mare pentru cucerirea Chiliei. A doua expediție a avut loc în luna ianuarie a anului 1465. Asediul cetății a început la 23 ianuarie, după cum consemnează cronicarul:

„Și sosindu la cetate miercuri spre joi, la miazănoapte, au încunjurat cetatea. Însă joi nu s-au apucat de harțu, iară vineri dins-de-dimineată au început a bate cetatea și așa toată zioa s-au hărțuit până în seară”, iar vineri dimineată din nou „a lovit și a început să distrugă cetatea Chilia și așa a distrus-o ziua întreagă și a bătut-o pînă seara. Iar sîmbătă cetatea s-a predat și Ștefan, cu ajutorul Domnului, a intrat în cetate”. În timpul asediului, Ștefan cel Mare a fost rănit la picior, rană care nu i s-a tămăduit pînă la sfîrșitul vieții.

În acest context, este cazul să facem anumite precizări referitoare la cetatea Chilia. Documentele istorice relatează despre existența a două cetăți-orașe, numite Chilia, cea Veche (amplasată pe o insulă dunăreană, zisă Licostomo) și cea Nouă (pe malul stîng al Dunării). Se presupune că, inițial, Chilia Nouă a fost doar un cartier orășenesc al Chiliei Vechi, iar Ștefan cel Mare, în 1462 și 1465, a asediat și cucerit cetatea de pe insulă. În contextul confruntărilor cu turcii, Ștefan cel Mare a distrus cetatea Chilia Veche, iar în vara anului 1479, a construit una nouă, în alt loc, pe malul stîng al Dunării. Această cetate a fost înălțată într-un timp record, în 25 de zile, la ridicarea ei participînd 800 de zidari și în jur de 17 000 de salahori. Cetatea avea un șanț adînc, în care pătrundeau apele Dunării. În fruntea cetății, Ștefan cel Mare a pus doi pîrcălabi mai mari peste garnizoană. În subordinea pîrcălabilor de Chilia era și flota moldovenească dunăreană. Primii pîrcălabi au fost Maxim și Ivașcu. Anume această cetate, numită Chilia Nouă, a fost cucerită ulterior de către otomani.

Interesul otomanilor față de Chilia s-a manifestat încă în prima jumătate a secolului al XV-lea. Turcii erau conștienți de importanța strategică a acestei cetăți. În vara anului 1476, printr-o scrisoare adresată regelui Poloniei, sultanul turc Mahomed al II-lea promitea să înceteze cea de a doua expediție în Moldova, dacă Ștefan cel Mare ar fi luat în calcul trei condiții, și anume: „Să-mi întorcă prinșii, să-mi plătească bir și să-mi dea Chilia”. Iar

Baiazid al II-lea, un alt sultan turc, a calificat Chilia ca fiind „cheia și poarta a toată Țara Moldovei și toată Țara Ungurească, și țărilor de la Dunăre”. În anii 1475 și 1476, cetatea Chilia a rezistat asediului otoman, nefiind cucerită. Însă, în 1484, sultanul Baiazid al II-lea, în fruntea a 100 000 de ostași și cu o flotă de 100 de corăbii, a atacat Țara Moldovei. După 10 zile de lupte crîncene, turcii au reușit să ocupe Chilia. Cronicile mărturisesc că cetatea a fost cucerită doar după ce otomanii, cu ajutorul artileriei, au distrus porțile și au făcut spărturi mari în ziduri. Alte surse insistă asupra faptului că Chilia a căzut din pricina unui trădător. Din 1484, în cetate, a fost instalată o garnizoană otomană, iar ținutul Chilia a fost transformat în raia. Domnul Moldovei, rămas fără aliați, a încercat, în repetate rînduri, să recupereze Chilia, însă fără succes. Pierderea Chiliei a afectat puternic economia și sistemul defensiv al Țării Moldovei.

Lt. (r) Sergiu BACALOV
Centrul de Cultură
și Istorie Militară

Dialog eminescian între ostași

Era o frumusețe! O figură clasică încadrată de niște plete mari negre; o frunte înaltă și senină; niște ochi mari – la aceste ferestre ale sufletului se vedea că cineva este înăuntrul; un zîmbet blind și adînc melancolic. Avea aerul unui sfînt coborît dintr-o veche icoană...”

I. L. Caragiale

În momentul în care mi-am propus să merg într-o unitate militară să văd ce cunosc sau ce își mai amintesc soldații despre viața și activitatea marelui poet Mihai Eminescu, nu aveam de unde să știu că sergentul inferior Gheorghe Pregaru, originar din Chișinău, îl cunoaște pe marele poet încă de pe băncile școlii, atunci cînd, în ajun de 15 ianuarie, împreună cu colegii îl omagiau pe Luceafărul poeziei românești.

Își amintește că administrația instituției, în comun cu cercul de elevi, desfășurau și organizau săptămîna limbii române, dedicată nașterii lui Eminescu. Gheorghe, cu mîna pe inimă, recunoaște că participa cu regularitate la astfel de evenimente, așezînd ideile creative pe gazete de perete și învățînd catrene din creația eminesciană.

Despre Eminescu știe că acesta a fost cel de-al șaptelea copil al familiei Eminovici, născut acum 164 de ani, în Botoșani. „Eminescu era un tînr foarte învîțat, știa nemțește și avea mult talent în ale scrisului. Citea și aprecia foarte mult literatura germană. Și-a făcut studiile la Viena și Berlin. Primul lui profesor a fost Aron Pumnul, căruia îi dedicase poezia La mormîntul lui Aron Pumnul. A fost un membru activ al Societății Junimea”, își amintește militarul Pregaru. Dacă tot spune că nu îi este străin poetul, l-am rugat să-mi recite vreo strofă dintr-o creație îndrăgită. „Cobori în jos, lucefăr blind,/ Alunecînd pe-o rază,/ Pătrunde-n casă și în gînd/ Și viața-mi luminează!”

Exact, versuri din celebrul poem Luceafărul.

Unii soldați o percep pe Veronica Micle drept soția lui Eminescu. Dar nu e de condamnat. Veronica l-a iubit pe Eminescu cu o iubire nemărginită. Împrejurările și oamenii au făcut ca ei să nu fie împreună. A preferat să rămîna „muza unui geniu, decît soția unui prinț”, așa cum a afirmat ea. Eminescu și Veronica nu s-au căsătorit, deși erau legați printr-o puternică dragoste și o multitudine de afinități. Dragostea, ce i-a legat, a creat cele mai frumoase poezii și cea mai irepetabilă poveste de iubire a literaturii române.

În dialog cu ostașii, am descoperit și lucruri interesante, detalii la care nu am fost atentă, în timp ce studiam viața și activitatea poetului nepereche. „Poporul român se mîndrește cu mulți scriitori și poeți de valoare, dar, iată că, destinul i-a unit într-o mare și frumoasă prietenie pe Ion Creangă și Mihai Eminescu, doi înțelepți, cu ale căror povestiri și poezii au crescut mai multe generații de copii”, afirmă soldatul Victor Popa.

La Nisporeni, de unde vine ostașul Oleg Ruzumici, nu e nimeni să nu cunoască poetul, pentru că: „Era un om dintr-o bucată. Cu toate că a murit cu mult timp în urmă, Eminescu ne-a lăsat moștenire o operă nemuritoare”. Memorabile îi sînt versurile: „O, rămii, rămii la mine,/ Te iubesc atît de mult!/ Ale tale doruri toate./ Numai eu știu să le ascult./ În al umbrei întunerice./ Te asămăn unui prinț...”

Pentru Artemie Ciobanu, militar în termen în Brigada II infanterie motorizată din capitală, ca, de altfel, și pentru tinerii menționați mai sus, ar fi

fost culmea să nu știe amănunte în ce-l privește pe geniul literaturii române. Timp de unsprezece ani, cît a învățat la Hîncești, în liceul teoretic ce poartă numele lui Eminescu, ieșea în evidență prin intermediul poeziei, an de an, în cadrul Emineșcienei, organizate cu prilejul nașterii marelui poet, prozator și jurnalist român.

Întrebat care este opera ce îl definește pe Eminescu, el a afirmat că: „Atunci cînd zici Eminescu, zici Scrisorile. Acolo sînt punctele de vîrf ale talentului și ale operei lui. În textele sale, Eminescu dezvoltă mai multe teme: tema iubirii care se împletește cu tema naturii, interesul pentru folclor, condiția omului de geniu în societate și atitudinea satirică la adresa contemporanilor”.

Se vehiculează mai multe versiuni despre moartea prematură a Luceafărului poeziei românești. Respectiv, soldații au păreri împărțite despre motivele morții lui Eminescu. Iată, de exemplu, Victor Popa știe că poetul ar fi murit străpuns de o tulburare psihică, pe cînd Ruzumici a citit că acesta ar fi fost dependent de droguri și alcool, iar Artemie Ciobanu spune că ar fi fost otrăvit cu mercur...

În ianuarie curent, s-au împlinit 164 de ani de la nașterea clasicului literaturii românești, Mihai Eminescu. În scopul educației cultural-educative a efectivului, în unitățile militare are loc familiarizarea cu opera marelui poet național, prin desfășurarea diverselor acțiuni: cenacluri literar-artistice, recitaluri, întâlniri cu oameni de creație.

*Locotenent major
Natalia ANDRONACHI*

